

I LOVE YOU

چه حکمی دارد؟!

روح الله حبیان

علمای علوم عقلی می‌گویند امور غیراختیاری گاهی مقدمات اختیاری دارند مثلاً شما جزوه درسی را که می‌شود از حسین اصلانی بگیرید چرا از خانم پرتوی بگیرید تا کلی تعارف و عذرخواهی به همراه بعضی افزودنی‌های غیرمجاز دیگر به هم نثار کنید و بعد هم با دیدن خط مبارک ایشان و گل و شمع و بلبل‌های حاشیه صفحات دلتان به جوری شود و بعد... به هر حال نمی‌شود گفت این مسأله در اختیار انسان نیست زیرا خیلی از این امور با دوری از مقدماتش اصلاً به‌وجود نمی‌آید!

در هر حال با همه علاقه‌گری و میل درونی که ممکن است در انسان برای ایجاد یا حفظ این نوع روابط وجود داشته باشد ولی آثار و نتایج منفی و اجتناب‌ناپذیر آن و عوامل احتمالی دیگری که بر ما پوشیده است باعث شده شریعت اسلام این روابط را از اساس جایز نداند.

البته این سختگیری و جدیت در حفظ حریم‌ها به هیچ‌وجه به معنی جدایی و عدم ارتباط مطلق و به نوعی انزوای دو جنس از هم نیست چون حتی سیره پیامبر اعظم و ائمه اطهار علیهم‌السلام این گونه نبود بلکه هدف اسلام رعایت یک قاعده کلی و آن «برقراری همه ارتباطات ضروری در کنار حفظ همه جذابیت‌های جنسی در محدوده خانواده» است.

* نکته‌ای که لازم است در پایان اشاره شود این است که اگر احیاناً به هر دلیلی خواسته یا ناخواسته چنین علاقه‌ای قلبی برای فردی پیش آمد باید حتی المقدور از بروز آن و زمینه‌های استمرار و گسترش آن جلوگیری کند خصوصاً در مواردی که احتمال منتهی شدن این علاقه به پیوند زناشویی ممکن نیست. امیدوارم خداوند همه ما را از این امتحان بزرگ که پیش روی همه جوان‌هاست موفق و سربلند بیرون آورد.

خاطر این که انسان حرارت بدن او را از آن محل احساس نکند، یقیناً روابط گرم و محبت‌آمیز با جنس مخالف که صدها برابر اثرش بیش‌تر است را مجاز نمی‌داند.

هم‌چنین درصد احتمال وقوع این حرام‌ها مثل تماس فیزیکی و... آن قدر بالاست که هیچ عاقلی نمی‌تواند به آن بی‌اعتنا باشد. به‌همین دلیل بیش‌تر مراجع به واسطه احتمال نزدیک به یقین وقوع چنین حرام‌هایی اصل این روابط را جایز نمی‌دانند (حرام می‌دانند) علت آن هم روایت هشداردهنده‌ای است که وقتی دو نامحرم با هم خلوت کنند، شیطان می‌گوید نفر سوم من هستم یعنی آن‌ها را وسوسه کرده، به گناه و قدم‌های بعدی وا می‌دارم.

ممکن است گفته شود محبت و عشق یک امر غیراختیاری است و اصولاً عشق پاک با میل حیوانی خیلی تفاوت دارد؟

اگر بر شما پنهان است بر کارشناسان علوم روان‌شناسی پوشیده نیست که آن‌چه امروزه به عنوان «عشق» خوانده می‌شود و معمولاً از آغاز دوران بلوغ آغاز شده و تا چندین سال با شدت و ضعف ادامه دارد عبارت است از میل و نیاز غریزی به جنس مخالف که ناشی از تمایلات جنسی روحی و عاطفی است و در اغلب موارد پس از ارضای غریزه جنسی مثلاً پس از ازدواج صورت دیگری به‌خود می‌گیرد و از حالت اولیه خارج می‌شود. پس همان‌طور که دانشمندان روان‌شناسی می‌گویند این دوستی‌ها عشق نیست بلکه هوس است، از این‌رو این علاقه رابطه مستقیمی با وضعیت ظاهری و زیبایی طرف مقابل (که البته بسته به سلاقی افراد متفاوت است) دارد و تا زمانی که منتهی به رابطه زناشویی شرعی نشود (با عرض پوزش از همه عشاق عالم) هیچ تقدس و معنویت هم ندارد... .

درخصوص غیراختیاری بودن این میل قلبی هم باید بگوییم

احوال‌پرسی خودمانی و پرمالات یعنی به همراه پرس‌وجو از اوضاع و احوال شخصی و خانوادگی، همراهی در کارها و فعالیت‌های اجتماعی، همراهی در مراکز تفریحی، هدیه دادن و...! اگر فرض کنیم چنین رابطه‌ای بین یک دختر و پسر با شدت و ضعف و کم و زیادش وجود داشته باشد از نظر شرعی چه حکمی می‌توان برایش صادر کرد؟

درباره این نوع رابطه، با این که حرامی از موارد ذکر شده مانند تماس فیزیکی، نگاه و صحبت حرام و امثال آن اتفاق می‌افتد، که در این صورت حکم آن مشخص است؛ زیرا هرکاری که مقدمه انجام حرام برای خود و یا دیگری باشد حرام است یعنی حتی اگر انسان خود اهل رعایت باشد اما بداند طرف مقابل چنین تعهدی ندارد یا توانایی رعایت ندارد نمی‌تواند به این دوستی تن دهد.

اما فرض می‌کنیم قضیه این‌طور نبود و هر دو طرف به‌نحوی در برخورد‌ها رعایت احکام و سفارش‌های شرعی را می‌کنند که چنین محرمانه مشخصی اتفاق نیفتد. در این‌جا ممکن است بفرمایید این که دیگر حلال است و صرف علاقه‌داشتن به دیگری که حرام نیست؛ بلکه ما هم می‌گوییم اصل دوست‌داشتن کسی حرام نیست؛ اما، یک امای مهم... (به قول برادران آذری آما!) اما اگر اهل رساله و آشنایی با مسائل شرعی باشید می‌بینید که اکثر مراجع و علما اصل رابطه و دوستی با جنس مخالف را جایز نمی‌دانند، چرا؟ چون اولاً آشنایی با نظر اسلام در این امور، مانع از قبول این نوع روابط می‌شود؛ چرا که خدای متعال در دو آیه قرآن با صراحت از این گونه دوستی و رفاقت که معمولاً هم پنهانی و دور از چشم و نظر پدر و مادر صورت می‌گیرد و به هر صورت نامشروع است، نهی کرده است. (نساء، ۲۵؛ مائده، ۵) ثانیاً وقتی اسلام نشستن در محلی که لحظاتی قبل زنی نامحرم نشست را مکروه می‌داند فقط به